

פרק י"ג

עליה מתוך ירידה — כיצד?

הגאולה באה בסוד תש"ק, מהרגלים אל הראש. ועל כן תחולת התגלותה היא אצל החזוניים, מהפסיעה דבר שברגל אותה, התיו, שממנה כל הינקה של החזוניים, ועל ידי הגאולה ישובו גם הם ויתישרו באמונה טהורה. "תשורי מראש אמונה" (שיר השירים ד).

אולם הסדר הזה הוא רק מצד חזוניות העולמות, אבל מצד פנימיות העולמות מתחילה הגאולה באמת בסדר הא"ב בירושה מהראש אל הרגלים. מזה עניין הפלוגתא של ר' אליעזר ור' יהושע, שר"א אומר בתשרי עתידין להנאל ור' יהושע אומר בניסן עתידין להנאל (ר"ה יא, ב), ומבואר בשער האכונות (עניין ר"ה דרוש א') דזה מדובר בפנימיות זהה בדבר בחזוניות, ואלו ואלו דברי אלהים חיים. והינו שבחזוניות מתחילה הגאולה מן הסוף בסוד תש"ק, שהוא בתשרי זמן הדינים, ובפנימיות מתחילה הגאולה מן הראש, שהוא בניסן, ראשון לחדי השנה, זמן החסדים, שאו צروف שם היה הוא בירושה.

סביר הדבר מה שמצד חזוניות העולמות מתחילה הגאולה מהרגלים, היא מפני ירידת העולמות ממרום הפסגה עד תחתית המדרגות, שהיא הפסעה דבר שברגל התיו, ועל כן מתגלת שם ההארה המשיחית, כדי להחוירם למרום עד קו צו של הי"ד שבראש האל"ף, וההארה המשיחית הזאת אינה באה על ידי הירידה אלא אדרבה, מכיוון שירדו למקום היוטר נמוך, מגלה הקב"ה שמה את האור המבהיק, אורו של משיח, אשר מצד גdal הבהירונו ונצחותו לא תוכל שום חשכה שבעוולם להודיע את אורו הגדל.

כל זה יתכן רק מפני שלא הייתה כוונת הירידה, מצד האנשים בעלי הבחירה, לנגול על ידי זה את ההארה המשיחית, אולם

לֹא הִתְהַגֵּן כֹּוֹן, הִתְהַגֵּן מְרֻעָילָה אֶת הַיְרִידָה בְּרַעַל כֹּל כֹּךְ
מְסֻוכָּן עַד שָׁגֵם אֲוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחָה לֹא דָיוֹ יִכְּלֶל לְפָנָיו מְקֻשָּׁת שֶׁפֶת
וְלֹא הִתְהַגֵּן שָׁוֹם אֲפִשָּׁרוֹת לְחַקְּן כֹּל זֶה זָוַת עַל יְדֵי מְרוֹקָךְ רַב וְיִגְּוָאת
וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים עַד מָאוֹד, רְחַמְנָא לִיצָּלָן.

ברשות טעות גמורה זו נפל הש"ץ שר'י, לחשוב שדוֹקָא על
ידי היְרִידָה וההָעֲבָרָה על דבריו תורה תְּהַגֵּלה תְּהַאֲרָה הַמְּשִׁיחָה.
וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁחַבֵּשׁ שָׁגֵם סְדֵרִי הַגָּאֹולָה מִצְדָּא הַפְּנִימִיּוֹת יְהוָה גָּטוֹר
הַתְּשִׁירָה, וְהַפְּנִים הַקָּרְבָּה עַל פִּיהָ וְנִלְכֵד בְּרַשְׁעָיו וְגָרָם לְכֹל הַזְּרָעוֹת
הַגְּדוּלֹת וְהַרְדִּיפֹת הַגְּנוּרוֹת שָׁבְּלֵי אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מָאוֹז וְעַד
עַתָּה, אֲבָל לְשֹׁאוֹא כָּל חִזְוִינָתוֹ הַמּוֹרָעָלִים וּבְשָׁקָר כָּל יִסּוּדָם, שָׁכָן
אֵין שָׁוֹם יִצְּרָת יְדִיאָה מִבְּיאָה עַלְיהָ, זָוַת אָמֵן יִשְׁנָה כָּבֵר יְרִידָה
יְוֹרָדוֹת שָׁמָה נִשְׁמוֹת גְּדוּלֹת וּמְאִירֹות שָׁמָה, וְדוֹקָא עַל יְדֵי שְׁמִירָה
צְבִיּוֹן, קְדוּשָׁתָנוּ וְטָהָרָתָנוּ, מְבָלִי לְהַתְּכִלָּךְ בְּשָׁוֹם חַטָּאת וְעַזְןָ, נִחְמָם
וּרְכָבָב, הַזְּמִילָה אֶת כָּל הַיְרִידָה וּמְזִיאָה יִקְרָא מְאֻלָּל, וְזֹאת הִיא
עֲבוּדָת עֲבָדֵי הָ' וּנְחַלְתָּם עַד עַוּלָם.